

Arrest

nr. 311 113 van 8 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 9 januari 2024.

Krachtens artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Heden ligt er geen bewijs voor dat de verzoekende partij nog in België verblijft.

Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over de actuele aanwezigheid van de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.

Voor zover de verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet weet aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP voert de volgende hypotheses aan inzake het al dan niet behoud van belang bij van ambtswege afvoering:

(1) het afvoeren van ambtswege is een administratieve maatregel (enkel een effectief door de politie op dat adres vastgestelde afwezigheid) waaruit niet ipso facto het vertrek uit België kan afgeleid worden;

(2) zelf al zou ze België verlaten hebben, doet dit geen vermoeden ontstaan dat ze uit het Schengengrondgebied vertrokken is. Immers als ze in een andere lidstaat een VIB indient, dan zal België als verantwoordelijke lidstaat aangeschreven worden (Dublin-III-Verordening).”

5. Voormeld betoog van de voor verzoekende partij op zitting van de Raad aanwezige advocaat doet geen afbreuk aan de eerder in de beschikking van 7 mei 2024 gedane vaststellingen.

5.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang bij een beroep voor de Raad moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak.

Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen, de vereiste dat de vreemdeling zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de vreemdeling zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Dit houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide. Het procesbelang raakt de openbare orde, zodat het de Raad toekomt om dit belang desnoods ambtshalve te onderzoeken.

5.2. Verzoekende partij heeft op 26 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheden. Bij beslissing van 24 januari 2023 weigerde het Commissariaat-generaal haar internationale bescherming. Op 23 februari 2023 diende verzoekende partij tegen die beslissing huidig voorliggend beroep in.

5.3. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekende partij op 9 januari 2024 van ambtswege werd afgevoerd uit de wettelijke registers, *in casu* het wachtregister (*"09.01.2024 afvoering van ambtswege"*).

5.4. Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit), is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De artikelen 1, 2° en 1 bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, luiden als volgt:

"Art. 1. In elke gemeente worden gehouden:

[...]

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling (die een asielaanvraag heeft ingediend) uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister

[...]".

"Art. 1 bis. De inschrijving in het wachtregister van de vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, geschiedt op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, zodra deze vreemdelingen in België zijn aangekomen of zodra hun aanwezigheid op het grondgebied is vastgesteld. De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, schrijven zich in bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven binnen een termijn van maximum 6 maanden vanaf de datum van hun eerste asielaanvraag. In afwachting van deze inschrijving, worden zij fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximumperiode van 6 maanden.

Ze worden er uit geschrapt :

1° wanneer ze overleden zijn;

2° wanneer ze het grondgebied verlaten hebben;

3° wanneer hun vluchtelingenstatus werd erkend of hen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend waarbij ze dan ingeschreven worden in de bevolkingsregisters bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°;

4° wanneer zij in de bevolkingsregisters in een andere hoedanigheid dan die van vluchteling of genietster van de subsidiaire beschermingsstatus ingeschreven worden;

5° wanneer zij niet meer verblijven op het adres waar zij ingeschreven werden en de plaats waar ze zich gevestigd hebben niet kan ontdekt worden;

6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt. De informatiegegevens betreffende die vreemdelingen worden echter in het wachtregister bewaard met, tegenover hun naam, de reden van de schrapping”.

5.5. Aldus rijst de vraag of verzoekende partij nog in België verblijft. Als dit niet zo is, wijst dit mogelijk op een gebrek aan belang bij het beroep, dat er immers finaal op is gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid.

5.6. Verzoekende partij werd per beschikking (d.d. 7 mei 2024) uitgenodigd haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

5.7. De afvoering van ambtswege uit de wettelijke registers wordt ter terechtzitting niet betwist.

Zoals hoger opgemerkt, vloeit hieruit het wettelijk vermoeden dat verzoekende partij België heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt met name: “De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Waar ter terechtzitting de advocaat die verzoekende partij er vertegenwoordigt op algemene wijze opmerkt dat het afvoeren van ambtswege een administratieve maatregel is (“enkel een effectief door de politie op dat adres vastgestelde afwezigheid”) waaruit niet *ipso facto* het vertrek uit België kan afgeleid worden, benadrukt de Raad voormeld wettelijk vermoeden in artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit.

5.8. Met toepassing van die bepaling, komt het dus verzoekende partij toe het bewijs te leveren dat zij België niet heeft verlaten. *In casu* ligt hier evenwel geen (tegen)bewijs van voor. Er ligt geen concreet en overtuigend bewijs van verzoekende partij haar aanwezigheid heden op Belgisch grondgebied voor.

Er ligt geen enkel (begin van) bewijs voor dat verzoekende partij sinds/na 9 januari 2024, inmiddels een periode van meer dan een half jaar, en heden nog in België verblijft (en zich opnieuw bij een Belgische gemeente zou hebben ingeschreven).

Verzoekende partij was niet aanwezig op de zitting en zij heeft geen wijziging van woonplaatskeuze aan de Raad meegedeeld.

Derhalve ligt geen positief uitsluitel, of minstens een begin van bewijs voor over de actuele aanwezigheid van verzoekende partij op het Belgisch grondgebied, zodat het reglementair vermoeden van vertrek uit het land ten gevolge van haar afvoering van ambtswege niet wordt weerlegd.

5.9. De argumentatie ter zitting van de advocaat die verzoekende partij er vertegenwoordigt, dat zelfs al zou verzoekende België verlaten hebben, dit geen vermoeden doet ontstaan dat ze uit het Schengengrondgebied vertrokken is, aangezien in het geval zij in een andere lidstaat een beschermingsverzoek indient België als verantwoordelijke lidstaat zal aangeschreven worden (Dublin-III-Verordening), doet niet anders oordelen.

Het belang in hoofde van verzoekende partij dient, zoals hoger in punt 5.1. werd opgemerkt, persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

De uitleg van de advocaat ter zitting over een mogelijk beschermingsverzoek elders in een andere EU-lidstaat buiten België en een eventuele toepassing van de Dublin-III-Verordening, heeft geen betrekking op huidig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in België. De Raad herhaalt en beklemtoont dat het belang rechtsreeks moet zijn. Verzoekende partij gaat hieraan met voormelde

argumentatie echter aan voorbij. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide.

In het geval verzoekende partij elders buiten België opnieuw om internationale bescherming verzoekt, en daargelaten of Dublin-III-Verordening zou worden toegepast, heeft dit evenwel geen betrekking op haar huidige verzoek om internationale bescherming in België. Verzoekende partij toont hiermee aldus geen belang in haar huidige (beroeps)procedure verzoek om internationale bescherming in België aan. Zij toont hiermee het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang bij haar huidige beroepsprocedure in België niet aan.

Bovendien, zo verzoekende partij zich heden buiten België elders in het Schengengebied zou bevinden, in welk verband wordt onderstreept dat heden geen concreet bewijs voorligt van verzoekende partij haar huidige verblijfplaats binnen dan wel buiten de Schengenzone, wijst het vermoeden van verzoekende partij haar vertrek uit België daarentegen op zich al van een gebrek aan belang in haar huidige beroepsprocedure in België. Zoals eerder werd opgemerkt, zijn verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming en beroep bij de Raad tegen de weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er immers finaal op gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid. Door België te hebben verlaten, geeft verzoekende partij aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep. Het feit dat een advocaat voor haar ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van de verzoeker tot op het ogenblik van de uitspraak. Door geen interesse te tonen in haar lopende procedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming, doet verzoekende partij evenmin blijken dat zij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroepsprocedure tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. X), wat in deze zaak niet het geval is.

5.10. Bovendien kan, in de hypothese dat verzoekende partij elders in een andere staat van het Schengengebied een verzoek om internationale bescherming zou indienen, van de verzoeker om internationale bescherming evenwel redelijkervijze worden verwacht dat hij of zij eerst de definitieve beslissing van zijn initieel beschermingsverzoek afwacht, alvorens elders in een andere lidstaat opnieuw om internationale bescherming te verzoeken.

Het tegendeel getuigt van een gebrek aan belangstelling in het in die eerste lidstaat ingediende beschermingsverzoek, zoals hoger reeds uiteengezet. Tevens vormt een dergelijke situatie, met name het niet afwachten van het resultaat van de (beroeps)procedure verzoek om internationale bescherming in de lidstaat waar eerst om internationale bescherming werd verzocht alvorens in een andere lidstaat opnieuw om internationale bescherming te verzoeken, een contra-indicatie van de ernst van de voorgehouden nood, laat staan dringende nood aan internationale bescherming.

5.11. Daarenboven wordt van de verzoeker verlangd dat hij medewerking verleent aan zijn procesvoering voor de Raad. Het verloop van het proces wordt bijgevolg verstoord wanneer verzoeker vermoed wordt het grondgebied te hebben verlaten, en dit vermoeden niet weerlegt wanneer hij hiertoe de kans krijgt. De Raad stipt voorts aan dat de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorschrijft dat de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, in België woonplaats dient te kiezen (artikel 51/2 Vreemdelingenwet).

6. Bijgevolg wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, besloten dat verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang. Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizendvierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

V. SCHOENAERS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. SCHOENAERS

M. RYCKASEYS